

Aan het Ministerie van VWS
t.a.v. de heer drs. F.J. Krapels,
Directeur Markt en Consument

Nieuwekade 1-5
Postbus 2085
3500 GB Utrecht

Tel. (030) 820 15 00
Fax (030) 820 15 99
info@psynip.nl
www.psynip.nl

Utrecht, 8 juni 2016

Ref: RV1606-066

Betref: **Internetconsultatie wijziging Wgbo - Reactie Nederlands Instituut van Psychologen**

Geachte heer Krapels,

Het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP) heeft met belangstelling kennis genomen van de wijzigingsvoorstellen met betrekking tot Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Wet op de Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (Wgbo). In het uitgangspunt van samen beslissen en het centraal stellen van het gesprek tussen hulpverlener en patiënt/cliënt kan het NIP zich goed vinden. Het NIP onderschrijft het belang dat de hulpverlener daarbij aansluit bij het bevattingvermogen, de belevingswereld en andere relevante individuele omstandigheden van de patiënt/cliënt. Dit geldt niet alleen met betrekking tot minderjarigen, maar in feite bij alle patiënten/cliënten, zoals voorgesteld in de wijziging van artikel 448 lid 1. Het NIP wijst psychologen ook op deze professionele verantwoordelijkheid in de Beroepscode voor psychologen.

Begrijpen van informatie

Met betrekking tot het nagaan door de hulpverlener of de informatie is begrepen door de patiënt gaat het om een inspanningsverplichting. Het NIP vraagt aandacht voor het uit onderzoek naar voren komend gegeven dat ongeveer 30 procent van alle Nederlanders moeite heeft met het begrijpen van gezondheidsinformatie. De hulpverlener zal zich in het kader van deze inspanningsverplichting daar zeer bewust van moeten zijn, ook wanneer de patiënt/cliënt de vraag of deze de informatie heeft begrepen positief beantwoordt. In de visie van het NIP gaat het hierbij niet om een eenmalige inspanning van de hulpverlener en is deze niet beperkt tot de fase van informed consent. Ook gedurende het verloop van de behandeling, bij de evaluatie of afronding daarvan of bij een doorverwijzing kan het noodzakelijk zijn om deze vraag (nogmaals) aan de patiënt/cliënt voor te leggen.

Wilsonbekwaamheid

Bij (gedeeltelijke) wilsonbekwaamheid van de patiënt/cliënt is het niet alleen van belang dat dit professionele oordeel zorgvuldig wordt onderbouwd, toetsbaar is en door de hulpverlener in het dossier wordt vastgelegd. In de visie van het NIP is het minstens zo belangrijk dat het onderzoek van de wilsbekwaamheid m.b.t. een bepaalde handeling of beslissing door een professional wordt gedaan, die daartoe over voldoende (specifieke) deskundigheid beschikt, in overeenstemming met de eis van een deskundige zoals die in het wetsvoorstel Zorg en Dwang is opgenomen. Het verdient aanbeveling om deze eis ook in de Wgbo op te nemen.

Bewaartermijn dossier

Met betrekking tot de verlenging van de bewaartermijn van het dossier tot 20 jaar wil het NIP wijzen op het belang van het noodzakelijke evenwicht tussen enerzijds de noodzaak van het langdurig bewaren van patiënt- en cliëntgegevens in het kader van goede zorg en anderzijds het belang van de bescherming van persoonsgegevens. Gezien de verwachting van de Gezondheidsraad dat een verlenging van de bewaartermijn tot 30 jaar in het verschiet ligt en de toenemende digitalisering van dossiers zal het bewaren van dit evenwicht mogelijk steeds meer op de achtergrond raken. Goede

voorlichting door de hulpverlener over het vernietigingsrecht van de cliënt is dan van belang. Deze ontwikkeling stelt ook hoge eisen aan de kwaliteit van rapportage en dossiervoering. De onderbouwing van bevindingen, het expliciteren van afwegingen door de professional en het onderscheid tussen feiten en meningen worden in dit licht des te belangrijker. Het NIP besteedt expliciete aandacht aan deze kwaliteitseisen in de beroepscode voor psychologen.

Het is aan te bevelen dat de hulpverlener vooral ook ouders en minderjarige cliënten wijst op de mogelijkheid om het dossier langer te bewaren. Cliënten kunnen tijdens hun volwassen leven de behoefte hebben om het dossier over de periode dat zij minderjarig waren te kunnen inzien. Het NIP wijst er graag op dat deze behoefte zich niet hoeft te beperken tot de (puur) medische of somatische gegevens, maar zich ook vooral kan voordoen waar het gaat om psychologische diagnostiek en behandeling. In veel gevallen is ook het systeem daarvan onderdeel geweest of is er sprake geweest van de betrokkenheid van jeugdhulp of jeugdbescherming.

Hoogachtend,

Linde Gonggrijp
Directeur